

Jestliže proto žal. úřad přihlížej k všeobecným zásadám o obnově řízení správního odepřel povolit na základě nich obnovu řízení tohoto rozhodnutí se týkajícího, nelze uznati, že by výrok jeho nebyl v souhlasu se zákonem. Jest proto i druhá stížnost bezdůvodná.

Č. 10.691.

Četnictvo. — Řízení správní: Nárok strany proti státu na náhradu škody způsobené nesprávným výkonem úřední pravomoci orgány četnictva (zabavení bankovky)?

(Nález ze dne 6. září 1933 č. 14.819.)

Věc: Zikmund N. v S. proti ministerstvu vnitra o náhradu škody.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: V podání z 10. srpna 1929 adresovaném na min. vnitra uvedl st-l, že koupil v roce 1921 od Ivana B. z V. jednu stodolarovou bankovku. Při revisi provedené Janem S., úředníkem min. fin. v Ugočské bance v S., jejímž byl st-l pokladníkem, byla bankovka ta shledána falešnou a st-li byla úředně zabavena, o čemž mu vydáno bylo tímto úředníkem potvrzení. St-l pak podal na Ivana B. žalobu na náhradu škody v částce 8.100 Kč, za kterýž obnos bankovku od něho koupil. Soud však žalobu zamítl, poněvadž st-l nemohl na vyzvání soudu předložit řečenou stodolarovou bankovku, kterou Jan S. u sebe neměl, nýbrž prý ji odevzdal na četnické stanici v S.

Na to žádal st-l min. fin., aby mu nahradilo škodu ve výši 8.100 Kč, ježto Jan S., který byl úředníkem tohoto min., zabavenou bankovku u sebe neuschoval a proto st-li znemožnil bankovku soudu předložit. Min. fin. žádost zamítlo, poněvadž Jan S. odevzdal podle svědecké výpovědi svědků P. a B. bankovku tu četnictvu a není proto min. fin. k náhradě škody povinno.

Na to žádal st-l četnickou stanici v S., již prý bankovka ona byla odevzdána, o vydání řečené bankovky. Tato však popřela, že by bankovka byla jí odevzdána. Poněvadž však Jan S. a svědci P. a B. tvrdí, že bankovka četnické stanici v S. odevzdána byla, vyslovuje st-l podezření, že bankovka byla zničena četnickými orgány této stanice, k čemuž tito oprávnění nebyli, nýbrž jedině bankovní úřad min. fin., a žádal, aby bylo provedeno vyšetřování s členy četnické stanice v S., za účelem zjištění, jak bylo naloženo s bankovkou, jim Janem S. odevzdanou, a aby případně min. vnitra, jakožto úřadem četnictvu nadřízeným, byla st-li nahrazena škoda, ztrátou bankovky způsobená, v částce 8.100 Kč.

Žal. úřad provedl pak prostřednictvím zem. četn. velitelství v Užhorodě šetření za účelem zjištění, byla-li sporná bankovka četnické stanici v S. odevzdána, načež vydal nař. rozhodnutí, v němž ke st-lově žádosti z 10. srpna 1929 o vyšetření záležitosti padělané stodolarové bankovky vyslovil, že vyšetřováním nebylo zjištěno, že by tato bankovka byla četnické stanici v S. odevzdána po případě tamním četnictvem zničena a že nelze proto o eventuelní náhradě za ztracenou bankovku uvažovati.

Stížnost na rozhodnutí to podaná popírá správnost zjištění žal. úřadu, že sporná bankovka četnické stanici v S. odevzdána nebyla, a dovozuje,

že pravý opak toho jest prokázán výrokem min. fin., které vyřizujíc zamítavě st-lovu žádost o náhradu škody za ztrátu sporné bankovky na základě vlastního šetření prý konstatovalo, že revidující orgán min. fin. Jan S. odevzdal bankovku s.-skému četnictvu, pročez není zodpovědno min. fin. za škodu ztrátou její st-li způsobenou. Po názoru stížnosti bylo min. vnitra, rozhodujíc o st-lově žádosti, řečeným zjištěním min. fin. vázáno a mělo proto jakožto úřad orgánům četnictva nadřízený o žádosti té rozhodnouti věcně; poněvadž pak ztráta bankovky a s ní spojená škoda byla způsobena st-li opomenutím četnické stanice, tedy nezákonným výkonem její úřední pravomoci, žádá st-l, aby bylo min. vnitra uznáno povinným k náhradě škody v částce 8.100 Kč s úroky.

Jak ze shora reprodukováného obsahu stížnosti patrné, odůvodnil st-l svůj nárok na náhradu škody v částce 8.100 Kč i s úroky názorem, že nezákonným výkonem veřejné moci orgány četnické stanice v S. se stalo, že bankovka této četnické stanici odevzdaná se ztratila. St-l sám nedovolává se pozitivní normy právní, z níž by bylo možno nárok ten dovoditi. Nss také podobné normy neshledal.

Úst. listina stanoví ovšem v § 92, že zákon určí, jak dalece ručí stát za škodu způsobenou nezákonným výkonem moci veřejné; podle toho však nastává povinnost státu k náhradě škody jen v takových případech, ve kterých to zvláštním zákonem bylo stanoveno. Nss však neshledal zákonného ustanovení, z něhož by mohl st-l dovoditi nárok na náhradu škody proti státu z důvodu nezákonného výkonu úřední pravomoci orgány četnictva ve směru, stížností tvrzeném.

I kdyby se tudíž připustilo, že sporná bankovka byla četnické stanici v S. odevzdána a že ztrátu její dlužno přičítati nezákonnému výkonu úřední pravomoci orgánů této četnické stanice, není normy, podle níž by bylo možno nárok na náhradu škody ztrátou bankovky st-li způsobené vůči státu cestou administrativní uplatniti a bylo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 10.692.

O b e c n í d á v k y: Povinnosti platiti dávku z přepychových bytů není majitel bytu s příslušným počtem místností zbaven tím, že některých z místností těch fakticky neužívá.

(Nález ze dne 7. září 1933 č. 14.936.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 5526/25 a 5627/25.

V ě c: Rudolf R. v Ch. proti okresnímu úřadu v Chebu o dávku z přepychových bytů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: St-l, majitel domu v Ch., bránil se proti předpisu dávky z přepychových bytů na rok 1928 námitkou, že z bytu sestávajícího z jedné kuchyně a 7 obytných místností obývá pouze dvě místnosti, kdežto ostatní jsou prázdné z důvodu, že st-l miní dům prodati. Odvolání jeho bylo v konečné instanci nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodu, že námitka st-lova netvoří ve smyslu výběrčích pravidel důvod pro osvobození těchto místností od dávky.